

τὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα διασκεδάσεων γράφει συγκινητικὰς ἐντυπώσεις ὁ Καισάριος Δαπόντες.

Ὅταν γράφωμεν περὶ τοῦ δικαιώματος — ὄχι προνομίου — τοῦ θρησκευεῖν ἐλευθέρως, ἀναφερόμεθα εἰς ὁμαλὴν κατάστασιν πραγμάτων, κατὰ σημερινὴν φράσιν. Ἄλλὰ καὶ ἐν τοιαύτῃ δῆθεν ὁμαλότητι ἠδύνατο σουλτάνος τις παράφρων ἵνα διατάξῃ παράλογα πράγματα. Ἐλέγετο περὶ τοῦ Μεχμέτ (Μωάμεθ) Γ', ὅτι, κατὰ ῥαδιουργίαν ἰουδαϊκὴν, ἀπηγόρευσε τὸν οἶνον, ὅπως μὴ δύνανται οἱ χριστιανοὶ ἵνα τελῶσι τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας· καὶ οἱ ἀμπελουργοὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἐκρίζωσιν τῶν κλημάτων· ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἰουδαῖοι, ζημιούμενοι, διότι διετήρουν οἰνοπωλεία καὶ αὐτοὶ, παρεκάλεσαν μετ' ἄλλων τὸν ἀκατανόητον Ἀχμέτ Α' ἵνα ἀκυρώσῃ τὴν προτέραν ἐπιβλαβὴ διαταγὴν. «Ἐγένεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀχμέτης. Οὗτος ἠθέλε νὰ εὐγάλῃ τοὺς ῥωμαίους ἀπὸ τὴν Πόλιν, καὶ δὲν τὸν ἀφήκαν οἱ ρετζάληδες, καὶ ἀντὶ τῶν ῥωμαίων εὐγάλε τοὺς σκύλους, διὰ νὰ γίνῃ ὁ λόγος του. Εἰς αὐτὸν ἐπήγαν οἱ ἔβραῖοι, ὁμοῦ καὶ ὁ πατριάρχης μετὰ τῶν ῥωμαίων, καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δίδουν τῇ βασιλείᾳ πέντε ἄσπρα κουμέρκι εἰς κάθε μέτρον κρασί, μόνον νὰ δώσῃ θέλημα νὰ εὐρίσκεται, ὡς καὶ πρότερον· καὶ ἔτιζεν ἔκαμε τὸ θέλημά τους». Ταῦτα μὲν ἔγραψέ τις χρονογράφος, θελήσας μᾶλλον, ἐν τῇ περὶ σκύλων ἀφηγήσει, ἵνα χλευάσῃ σουλτάνον ἀνόητον, ἀναβάντα τὸν θρόνον ἐν ἡλικίᾳ δεκατεσσάρων!!! ἐτῶν.

Καὶ ὁ μὲν Μωάμεθ Γ' ἐφάνη ἀδιαφορῶν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ θρησκευεῖν ἐλευθέρως, ἀλλ'

